

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ocvlvs, Hoc Est: Fvndamentvm Opticvm

Scheiner, Christoph

Freiburg i. B., 1621

Cap. XXIV. Proprietas erectarum specierum & earum caussæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71258](#)

intersectio; confusio autem idcirco, vel quia omnia puncta obiecti AB, confluunt in unum, siue C, siue D, siue E, &c: vel quia unum punctum A, aut B, aut intermedium quodvis, dispergitur in totum vitrum & singula eius puncta C, D, & E; in FG autem aecidit prima distinctio, vel quia totum obiectum ex uno puncto C, seu D, seu E, iterum se evoluit in conuenientem latitudinem FG; vel quia unicum punctum ex tota latitudine CDE, iterum sese colligit in locum sibi proportionatum, vel G, vel F; & hinc totius obiecti AB representatio ordinata quidem sed cuicunque resultat, in statione FG. Post quam singula iterum puncta sese expandunt, ita ut F explicantur in totam superficiem KM, similiterque G: contra pictura rotata FG, denuo coactetur in punctum vel K, vel M; ex quo rursus noua confusio oritur, ideoque KM secunda Confusionis statio vel basis consurgit; post quam tandem altera etiam discretionis NO sequitur; ubi punctum F in penicillum KM diffusum, iterum se cogit in O, & G ex eadem amplitudine MK cot in N. ex quo misticum hoc habeas; vel radios ab eodem punto emanantes, vel conos ab eodem obiecto progressos, sese mutuo & saepius intersecare, beneficio potissimum refractionis. Puncti A sectiones habent in G, obiecti AB in basi FG, &c.

PROPRIETAS ERECTARVM specierum carumque caussarum.

CAPUT XXIV.

1. **V**ando vitrum interius ab anteriore magis remouetur, tunc charta species excipiens est amplius ad vitrum interius admouenda. Ratio, quia obiecta remotiora (ut ex prioribus constat,) concussum, basinque communem in distantia breuiore faciunt.

2. Quando eadem fiunt, speciei magnitudo decrescit, augetur intensio. ratio: quia vitrum interius recessu suo, plures unius puncti radios exceptos in unum colligit, ideoque efficacius illud idem in charta depingitur. imminutio consurgit, ex refractione vehementiore. &c.

3. E con-

3. E contrario, Accessu mutuo vitrorum, & charta amplius recedit, & species auget magnitudine deficit vigore, Ratio quia vicina obiecta, basin communem longius protrudunt, & vitrum interius paucioribus vnius puncti radiis perfunditur, & charta remotior ampliorem conum reperit, &c.

4. Specierum erectarum margo, plerumq; immundus, confusus & varius est. Ratio, quia rarissime conuexum vitrum incidit in perfectissimæ confusionis basin, & raro etiam refractio omnes unius puncti radios in punctum vnum colligit, &c. Multi enim radj laterales, ut sunt CL, EH, &c. vitrum posterius KM, omnino effugiunt: & hi nimbos quosdam nebulosos efficiunt, marginem fædant, & quia hi suam vim in prima distinctionis basi FG, una quasi opera in commune etiam contulerunt, in secunda vero distinctionis basi NO, propter lateralem euagationem, subtrahunt, hinc imago NO, tanto est debilior, quantum radij subtracti CL atque EH in representando valuerunt. Et hæc est vna ex genuinis caussis, cur obiecta per radios refractos propagata, semper aliquid vigoris amittant, &c.

5. Meditullium speciei semper distinctissimam picturam exhibet, quia refractio mediorum obiecti punctorum est perfectissima.

6. Species in superficie chartæ recepta, moto vitro aliquantis per etiam mouetur, quod non fit vitro simplici in situ everso. Ratio quia per duo vitra refractio euenit, hinc uno moto, necessario species mouetur, &c.

7. Recessu vitri interioris semper aliqua speciei pictura euenit, non item accessu. Ratio, quia vitrum interius recedendo semper inuenit aliquam confusionem radiorum, secus contingit accessu.

8. Charta tam accessu quam recessu à vitro interiore tandem picturæ confusionem inuenit. Ratio, quia à basi communis distinctionis cis & trans, exorbitat.

REGVLÆ

REGVLA COMPENDIOSISSIMA
species duobus conuexis vitris erigendi.

CAPUT XXV.

Accipe vitrum anterius, & chartam ei obtende post basin communem, quoad usque specierum confusio perfectissima in eadem appareat, quod tum erit, quando nullū colorem sed meram lucem aspicies; quo habitō, in locum chartæ, cæteris omnibus invariatis, adhibe contexum interius & in illa distantia tubo insere, chartamque post illud in debita distantia obuerte: excipiet enim ea rei obiectæ speciem eleganti & erecta munditer picturam. Qua autem charta distantia sit obtinenda, sensus opūm docebit, si porro retroque eandem statueris, &c.

ALITER

Per lentem anteriorem transpice in obiectum, eamque ab oculo tuo versus obiectum remoue, donec illud euerso situ clarissime & distinctissime videas; hanc enim distātiam oculi tui à lente si retinueris, oculoq; tuo sufficeris in arundine lentem conuexam posteriorem, & ad intercallum debitum chartam obieceris, habebis in eadem species pulcherrimè erectas.

Cæterum, quia imago erecta plerumque circa marginem nebulosior existit, ob radiorum quorundam solitiorum euagationem, qui legibus refractionis peruvicaciter oblucrantur &c. idcirco hæc intemperies dupli modo cauetur: altero, si ad vitri interioris communem basin ex tubo rostrum seu collum in angustum foramen excavatum producas, cavitate minima ad orificiū, instar digitii parvi secundum latitudinem, in opposita vero parte tanta, quantum ipsum vitrum posterius existit, longitudo huius rostri sive excavati coni est tanta, quanta distantia baseos communis quam vitrum conuexum posterius efficit: atque hæc cavauta quasi tuba errores illos & turbatores radios egressu prohibet, & sic speciem ab omni turbulentia vindicat: altero, eoq; multo præ-